ספר ההתגלות פרק י"ב – המלחמה הרוחנית

(לירון שני) 3/7/21

בשבועיים האחרונים יוסי דיבר על חלק מהתמונה הנבואית הכוללת בכתובים על ידי לימוד נבואות מספר דניאל. בשיעור זה נמשיך לפרק י"ב בספר ההתגלות, אותו נלמד בשבועיים הקרובים. אך קודם לכן נעשה סקירה קצרה וחזרה לצורך התמצאות ואוריינטציה בספר.

עד לפרק י"א, הדברים בספר התנהלו פחות או יותר בצורה כרונולוגית ולפי סדר מסויים, עם כמה מקרים יוצאי דופן. היו שבעה חותמות שהובילו לשבעה שופרות, ולמעשה פרק י"א מסתיים עם תקיעת השופר השביעי וההכרזה המדהימה שכעת ממלכת תבל עוברת מבחינה חוקית מהשטן לאלוהים ולמשיחו.

למדנו גם שעל אף שיש מבנה מסוים וסדר לדברים, יש גם דפוס. לפיו, בכל פעם ***לפני*** שהדבר השביעי בסדרה מסוימת מופיע, קיימת הפסקה כלשהי ברצף. מעין "הפסקה מתודית" שמסיטה את נקודת המבט שלנו למשהו אחר שמתרחש בזמן אחר או מאחורי הקלעים. כך היה לפני החותם השביעי עם ההתמקדות ב-144,000 ולפני השופר השביעי עם שני העדים. אבל כעת, עם השופר השביעי, מיד לאחריו יש הפסקה נוספת עם מטרה חשובה שהיא בעיקר לתת לנו זווית אחרת על המתרחש.

פרק י"ב מתחיל במילים "אות גדול נראה בשמים", ומפרק י"ב עד פרק י"ט יופיעו לפחות שבעה סימנים: שלושה בשמיים וארבעה בארץ. יש הקוראים לספר ההתגלות ספר האותות או הסימנים בגלל האותות האלה. מיותר לציין, שאותות אלה ברובם המוחלט אינם אותות טובים. בשיעור זה תהיה הקדמה די ארוכה וחשובה, לפני שנגיע לפרק עצמו (התגלות י"ב) ואני סבור שהיא מאוד חשובה.

אם כן, השופר השביעי נשמע ועל כך למדנו בפרק י"א, ובפסוק 15 כתוב: "הַמַּלְאָךְ הַשְּׁבִיעִי תָּקַע בַּשּׁוֹפָר וְקוֹלוֹת גְּדוֹלִים נִשְׁמְעוּ בַּשָּׁמַיִם — אוֹמְרִים: "הָיְתָה מַמְלֶכֶת תֵּבֵל לְמַמְלַכְתּוֹ שֶׁל אֲדוֹנֵנוּ וְשֶׁל מְשִׁיחוֹ וְהוּא יִמְלֹךְ לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים."

השופר השביעי ציין את העברת הסמכות השלטונית על העולם מהשטן לאלוהים ולמשיח! ואז, כפי שציינתי מקודם, ישנה "הפסקה מתודית" נוספת ברצף האירועים, לפני שמגיעים

לשבע קערות הזעם של אלוהים. הפסקה זו נמשכת לאורך פרקים י"ב עד י"ד, ויש בה את הנושאים החשובים הבאים, עליהם נלמד בשבועות הקרובים:
האישה והתנין (על כך נתחיל ללמוד בשיעור זה).
שתי החיות בפרק י"ג.
שש סצנות של תקווה בפרק י"ד.

למה יש את ההפסקה הזו, ולמה כל זה קורה? אם יש משהו חשוב שספר ההתגלות מנסה ללמד אותנו, מעבר כמובן למי הוא ישוע, זה כל הנושא של העולם הרוחני. רבים מאתנו לא מייחסים כלל חשיבות לנושא של מלחמה רוחנית או לעולם הרוחני. אבל בין אם אנחנו מאמינים בקיומו של עולם רוחני או לא, זה לא משנה את העובדה שהוא אכן קיים ופעיל מאד.

מהרגע שאדם וחווה אכלו מן הפרי האסור בגן עדן, ועד ליום בו הפסוק שקראנו מהתגלות י"א 15 יתממש, שליט העולם הזה בפועל הוא השטן. המין האנושי נתן לשטן את הסמכות להיות אדון העולם הזה בכך שנכנע לסמכותו עוד בגן עדן. כמובן שאלוהים מאפשר זאת בשלב זה, אך זוהי מציאות כואבת. זה מסביר את כל מה שקורה סביבנו, ומדוע השטן עושה הכל להשמיד את הבריאה הטובה של אלוהים ולהשחית אותה לפני שהכתוב בהתגלות י"א 15 יתממש.

השטן מכיר את הכתובים ואת הנבואות אולי טוב יותר מאתנו, אך ההיגיון שלו שונה מאוד משלנו ומאוד מעוות ומושחת. בתפיסה המעוותת של השטן, הוא מאמין שהוא יכול לעצור את אלוהים ולנצח אותו. מסיבה זו, הוא לא יתן לאלוהים פשוט לקחת חזרה לעצמו את השלטון, והוא ילחם! פרקים י"ב - י"ד, ובמיוחד מה שנלמד עליו היום, מדברים בדיוק על המלחמה הזו.

פרק י"ב שופך אור על העולם של המלאכים הסוררים, המלאכים שנפלו וחטאו. אני זוכר שכשהגעתי ליום הראשון שלי בלימודי הרפואה בחו"ל, השיעור הראשון שלנו היה שיעור אנגלית. המורה נכנסה לכיתה ופתחה עם המשפט: "אף אחד לא הבטיח לכם גן של שושנים". כפי שאמרתי קודם, יש עולם רוחני ויש מציאות רוחנית. התוצאה של כך היא, שברגע שאנחנו מגיעים לאמונה אנחנו מיד רוכשים לעצמנו אויבים חדשים. מי שחושב שהוא יזכה מיד בגן של שושנים כשהוא מתחיל להאמין בישוע, מהר מאד יתאכזב ויגלה שלשושנים יש הרבה קוצים. כי בין אם אתה מעוניין בכך או לא, בין אם עשית משהו או לא – אם שמת מבטחך בישוע, מיד זכית באויבים חדשים!

איזה אויבים? למשל הטבע החוטא שלנו. כל התאוות והרצונות של הבשר שלנו לא נעלמים עם הגעתנו לאמונה. פשוט כמאמינים אנחנו מתחילים לשים לב לכמה הם מפריעים לנו, אבל הבשר שלנו ותאוותיו הופכים לאויב שלנו. אויב נוסף הוא כמובן העולם, יחד עם על המערכות השונות שמפעילות אותו, כגון: אמונות, פילוסופיות, תרבויות וכו'. רובן המוחלט נוגד מאוד את רצון אלוהים ואת האמונה המשיחית, פשוט משום שמקורן הוא שר העולם הזה ולא אלוהים. איגרת יוחנן הראשונה ב' 15: "אַל תֹּאהֲבוּ אֶת הָעוֹלָם, אַף לֹא אֶת מַה שֶּׁבָּעוֹלָם. אִישׁ אִם יֹאהַב אֶת הָעוֹלָם אֵין בּוֹ אַהֲבַת הָאָב".

מספיק להסתכל סביב ולראות איזה לחצים מופעלים על אנשים, ובמיוחד על הנוער של היום, לבחור בדרך חיים רחוקה מאד מרצונו של אלוהים. כל מה שקשור לכבוד להורים, לאג'נדה הלהט"בית, לחיי משפחה, לאמונה, לעשות רק מה שטוב לך ולחשוב רק על עצמך, מהו יופי והערצת הבשר, העצמה אישית, פמיניזם, הומניזם ועוד ועוד...

אויב נוסף הוא כמובן השטן ושליחיו השדים. הם עושים הכל כדי למרר לנו את החיים, לפתות אותנו, לבלבל אותנו, להתיש ולהילחם בנו. העניין הוא, שהרבה פעמים דברים שקורים לנו בעולם, בחיים הפרטיים שלנו, משקפים תוצאה של מלחמה רוחנית הרבה יותר גדולה ומשמעותית שקורית מאחורי הקלעים בעולם הרוחני. נשמע לכם הזוי? בואו נראה כמה דוגמאות מהכתובים.

מלכים ב' ו' 15-17:

"**15** וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם וַיֵּצֵא וְהִנֵּה־חַיִל סוֹבֵב אֶת־הָעִיר וְסוּס וָרֶכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ
אֵלָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה: **16** וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם: **17** וַיִּתְפַּלֵּל
אֱלִישָׁע וַיֹּאמַר יְהוָה פְּקַח־נָא אֶת־עֵינָיו וְיִרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵי הַנַּעַר וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא
סוּסִים וָרֶכֶב אֵשׁ סְבִיבֹת אֱלִישָׁע."

דוגמה רבת עוצמה נוספת, היא כמובן הסיפור של איוב. למעשה כל הסבל שלו היה תוצאה של מלחמה רוחנית בין השטן לאלוהים. בדניאל פרק י' קוראים שדניאל התפלל במשך 21 יום ולא קיבל תשובה. אז מגיע אליו מלאך ומסביר לו שהוא התעכב עקב מאבק עם שר מלכות פרס. בפעם הבאה שאתם כועסים על אלוהים שלא קיבלתם תשובה מיידית לתפילה חשובה, תחשבו על האפשרות שאולי מתחוללת מלחמה רוחנית שלמה סביבכם או סביב נושא התפילה שלכם וייתכן שזו הסיבה לעיכוב.

אנחנו גם מכירים את הדוגמה שישוע אומר לפטרוס "סור ממני שטן". ישוע לא גער בפטרוס עצמו, אלא בכח השטני שהשפיע על מחשבותיו של פטרוס. ויש עוד דוגמאות רבות בכתובים לכך שמאחורי אירועים ארציים, מתחוללת מלחמה רוחנית שלמה.

אם יש ביניכם מי שעדיין לא מאמין למה שאמרתי או שזה אכן נכון, ושטרם חווה מלחמה רוחנית שכזו, אני מזמין אתכם למבחן פשוט מאוד: קחו צעד של אמונה ומתוך ציות לאלוהים עשו משהו למענו ולפי רצונו... בהצלחה ☺.

פרק י"ב של ספר ההתגלות, מספק לנו מעין הצצה אל מאחורי הקלעים של ההצגה הגדולה המתרחשת לנגד עינינו. פרק י"ב מראה מה מתרחש בממד הרוחני. הוא נותן זווית נוספת של הסיפור המוכר. בנוסף, פרק י"ב מגלה קצת מהאסטרטגיות החשובות של השטן לנצח במלחמה נגדנו. [?][זו הכוונה?]

חשוב לי להבהיר, שהדגש שלנו בחיי האמונה הוא ישוע! אנחנו מחכים למשיח, לא לצורר המשיח! אנחנו צריכים להתמקד בישוע ולא בשטן. אבל(!!!), אנחנו לא יכולים להתעלם מקיומו של השטן ואנחנו כן צריכים לדעת לזהות את מזימותיו, על מנת שלא נושפע מהן. אם נתעלם מהן, או פשוט נחליט שאין להן כח או השפעה עלינו, נהיה כמו ילדים קטנים שכשהם רוצים שלא יראו אותם הם עוצמים את העיניים. בקורינתים ב' פרק ב' 11 כתוב: "כְּדֵי שֶׁלֹּא יַעֲרִים עָלֵינוּ הַשָּׂטָן, שֶׁכֵּן מְזִמּוֹתָיו לֹא נָעֲלְמוּ מֵאִתָּנוּ."

השטן, במזימותיו ובהגיון המעוות שלו, מאמין ומשוכנע שהוא יכול לסכל את תכניותיו של אלוהים ואפילו לנצח אותו. הדרך שלו לעשות זאת היא על ידי סיכול נבואותיו של אלוהים. כלומר, הוא יעשה הכל כדי למנוע מהנבואות המשיחיות להתקיים, ובין היתר הוא עושה זאת על ידי מתקפה מַקדימה, או מתקפת מנע. השטן הוא מאוד חכם, אך בספר משלי (ט' 10) כתוב ש"ראשית חכמה יראת ה'". לכן, חוכמתו של השטן הושחתה משום שאין בו יראת ה', לכן גם ההיגיון שלו התעוות והוא מאמין שיוכל לעצור את תכנית האלוהים.

כעת נגיע לפרק י"ב בספר ההתגלות, ומבין הפרשנויות הרבות שיש לפרק זה, אני אתמקד בזו שמצאתי כמשכנעת ביותר. כמובן שחלקכם אולי לא יסכים איתי וכמובן שיש פרשנויות נוספות, אך אני חושב שבסופו של דבר, המסקנות של רובן די דומות. פרק י"ב בהתגלות,

אליו אנחנו מגיעים עכשיו, מצייר שתי אסטרטגיות של מתקפת מנע של השטן. אחת התרחשה בעבר, אחת תתרחש בעתיד.

האסטרטגיה הראשונה, עליה נלמד היום, קשורה לאיך השטן ניסה למנוע את ביאתו הראשונה של המשיח. האסטרטגיה השניה, עליה ככל הנראה נלמד בשיעור הבא, קשורה לאיך השטן מנסה היום ובעתיד למנוע את ביאתו השניה של המשיח, דרך השמדת הערוץ דרכו הוא יחזור: השמדת עם ישראל.

אז, עם כל ההקדמה הארוכה הזו, וההבנה הזו, נתחיל ללמוד כעת את פרק י"ב.

פרק י"ב 1-5

"**1** אוֹת גָּדוֹל נִרְאָה בַּשָּׁמַיִם: אִשָּׁה אֲשֶׁר הַשֶּׁמֶשׁ לְבוּשָׁהּ, הַיָּרֵחַ תַּחַת רַגְלֶיהָ, וְעַל רֹאשָׁהּ עֲטֶרֶת שֶׁל שְׁנֵים־עָשָׂר כּוֹכָבִים; **2** הָרָה הִיא וְזוֹעֶקֶת מִכְּאֵבִים וְצִירֵי לֵדָה. **3** גַּם אוֹת אַחֵר נִרְאָה בַּשָּׁמַיִם: וְהִנֵּה תַּנִּין גָּדוֹל, אָדֹם כָּאֵשׁ, שִׁבְעָה רָאשִׁים לוֹ וְעָשָׂר קַרְנַיִם; עַל רָאשָׁיו שִׁבְעָה כְּתָרִים, **4** וּזְנָבוֹ סָחַב שְׁלִישׁ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְהִשְׁלִיכָם אַרְצָה. וְהַתַּנִּין עָמַד לִפְנֵי הָאִשָּׁה הַקְּרוֹבָה לֶלֶדֶת, כְּדֵי לִבְלֹעַ אֶת בְּנָהּ בְּעֵת הַלֵּדָה. **5** לְאַחַר שֶׁיָּלְדָה בֵּן זָכָר, אֲשֶׁר עָתִיד לִרְעוֹת אֶת כָּל הַגּוֹיִם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל, נֻחְטַף בְּנָהּ אֶל הָאֱלֹהִים וְאֶל כִּסְאוֹ."

יש כאן מעין שיעור בהיסטוריה. זו היסטוריה שכולנו מכירים, אבל מזווית אחרת. כפי שהזכרתי בהתחלה, אנחנו מקבלים הצצה אל מאחורי הקלעים של ההיסטוריה, ועדים למלחמה הרוחנית שהתרחשה. ברור מההתחלה שהשפה כאן היא סימבולית, ויוחנן מאשר זאת כאשר גם בפסוק 1 וגם בפסוק 3 הוא אומר שראה אות בשמים, כלומר סמל למשהו. האות שהוא ראה מסמל משהו אחר, וזה מעיד על שפה סימבולית. התנ"ך בכלל, וספר ההתגלות במיוחד, מלא בשפה סימבולית. הדרך לפרש את הסמלים, היא לשים לב לקונטקסט ולתת לטקסט הכללי לפרש אותם עבורנו. אם הקונטקסט המיידי לא מפרש לנו את הסמליות, אז צריך לחפש בשאר הכתובים. במקרה של ספר ההתגלות, קראתי עבודה של מישהו שחקר את הספר וכתב שיש 404 פסוקים בספר ההתגלות, מתוכם 278 קשורים לתנ"ך (ציטוטים, תיאור, התייחסות לאירוע וכו').

בפסוקים 1-5 יש מספר דמויות סימבוליות חשובות שעלינו להבין מי הן. נתחיל דווקא מהסוף ומהקל ביותר להבנה, פסוק 5: "לְאַחַר שֶׁיָּלְדָה בֵּן זָכָר, אֲשֶׁר עָתִיד לִרְעוֹת אֶת כָּל הַגּוֹיִם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל, נֻחְטַף בְּנָהּ אֶל הָאֱלֹהִים וְאֶל כִּסְאוֹ."

מיהו אותו בן זכר, אשר עתיד לרעות את כל הגויים בשבט ברזל? תהילים ב' 9: "תִּרְעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר תְּנַפְּצֵם."

כמובן שמדובר על משיח ה' (לפי תהילים ב' 2) ולכן ברור שמדובר על ישוע! יש המייחסים את עלייתו של ישוע לשמים לאחר שקם לתחייה, לכך שהבן "נחטף" אל אלוהים ואל כסאו, עד לשיבתו השנייה, כפי שכתוב במעשי השליחים פרק א' פס' 9: "אַחֲרֵי שֶׁאָמַר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִשָּׂא מֵעֲלֵיהֶם בְּעוֹדָם מִסְתַּכְּלִים, וְעָנָן נָטַל אוֹתוֹ מִנֶּגֶד עֵינֵיהֶם." כלומר, אין עוררין על כך שהבן הוא ישוע.

סמל נוסף שיש בקטע זה הוא התנין, אשר ברוב השפות מתורגם כדרקון. שלושה ניחושים במי מדובר? כמובן שאתם מנחשים נכון, אבל אסור לנו לנחש ואנחנו צריכים ללמוד לתת לטקסט לפרש את עצמו. אפילו באותו פרק (התגלות י"ב פסוק 9), יש הסבר מיהו אותו תנין: "אֵז הֻשְׁלַךְ הַתַּנִּין הַגָּדוֹל, הַנָּחָשׁ הַקַּדְמוֹנִי הַנִּקְרָא מַלְשִׁין וְשָׂטָן, הַמַּתְעֶה אֶת תֵּבֵל כֻּלָּהּ; הוּא הֻשְׁלַךְ אַרְצָה וּמַלְאָכָיו הֻשְׁלְכוּ אִתּוֹ."

אנחנו נתקלים בתנין, הנחש הקדמוני הזה, פעם נוספת בפרק כ' פסוק 2, שם קוראים שהוא נקשר ל-1000 שנים. ברור לנו, גם בלי לנחש, שמדובר בשטן. בפסוק 4 של התגלות י"ב, מתואר כוחו העז של הדרקון שבזנבו הפיל שליש מכוכבי השמיים. יש המפרשים זאת בכך שהוא הדיח שליש מהמלאכים למרוד באלוהים. אחרים פשוט רואים בכך מטפורה לכוחו הגדול[האדיר] להסב נזק, ולהראות שלמה שהשטן עושה בשמיים, יש השפעה על הארץ.

הבעיה היותר מורכבת היא להבין מי היא האישה, אשר השמש לבושה, הירח תחת רגליה ועל ראשה עטרת של 12 כוכבים? יש לא מעט פרשנים שטוענים שהאישה היא הקהילה. יכול להיות שחלקכם גם חושבים כך, אך יש כאן בעייתיות מסוימת, משום שכתוב שהאישה ילדה את הבן. מיהו הבן? המשיח כמובן! האם הקהילה הולידה את הבן?

לפי ספר הכתובים שלי, הסדר הוא קצת הפוך, שכן הבן הוליד את הקהילה וייסד אותה. פרשנים אחרים מאמינים שמדובר במרים הבתולה, אם ישוע. הבעיה עם פרשנות זו היא, שפסוק 1 מתחיל בכך שאות גדול נראה בשמיים. כלומר, האישה שנראתה בשמיים היא אות / סמל למשהו ולא אישה אמיתית. אם כן, לא יכול להיות שמדובר במרים. אין בספר ההתגלות עצמו משהו שיעזור לפרש מי היא אותה אישה הלבושה בשמש, שירח לרגליה

ושעל ראשה עטרת של 12 כוכבים. לכן עלינו לפנות לתנ"ך כמובן, ולנסות לראות אם יש שם רמזים לסימבוליות הזו.

מה שמש, ירח ו-12 כוכבים מזכירים לנו מהתנ"ך? התשובה נמצאת בספר בראשית פרק ל"ז 9: "וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי." נשמע מוכר? בחלומו של יוסף יש 11 כוכבים המשתחווים לו, בעוד השמש והירח הם הוריו. מכאן, ברור שיוסף עצמו היה הכוכב השנים עשר וכי סה"כ יש 12 כוכבים המייצגים את שנים עשר שבטי ישראל.

השמש והירח הם יעקב, אשר שמו שונה בהמשך לישראל, ולאה אשתו, בעוד ש-12 הכוכבים הם שנים עשר שבטי ישראל ומכאן ניתן להבין שהשמש, הירח ושנים עשר הכוכבים מייצגים את עם ישראל! כלומר, מבחינה היסטורית, מנקודת המבט הרוחנית, רואים שהמשיח אמור להיוולד דרך עם ישראל. ואז קוראים בפסוק 4: "וְהַתַּנִּין עָמַד לִפְנֵי הָאִשָּׁה הַקְּרוֹבָה לָלֶדֶת, כְּדֵי לִבְלֹעַ אֶת בְּנָהּ בְּעֵת הִלְּדָהּ".

זו הפרספקטיבה הרוחנית, השמיימית אם תרצו, של סיפור הלידה של ישוע. מבחינה היסטורית, אנחנו אכן יודעים שברגע שישוע נולד, הורדוס המלך ששלט בישראל באותה תקופה, החליט מיד להשמיד אותו. זאת משום שחשש לכס מלכותו. הפרספקטיבה האנושית הייתה, שהורדוס חשש שמלך היהודים שזה עתה נולד הוא מלך פוליטי. היות שלא ידע מיהו ישוע הוא הורה להוציא להורג את כל התינוקות הזכרים בבית לחם עד גיל שנתיים.

זה גם מה שהאנשים שחיו אז הבינו. ספר ההתגלות פרק י"ב, נותן את אותו הסיפור אבל מפרספקטיבה רוחנית ובדרך סימבולית. הורדוס היה לא יותר מכלי בידיו של התנין הקדמוני, שרצה להשמיד את הבן. למה? משום שהשטן יודע היטב, שברגע שישוע יעלה לשלטון, יגיע סופו (של השטן). השטן זוכר היטב את הנבואה המשיחית הראשונה בהיסטוריה, שניתנה עוד בגן עדן בבראשית ג' 15: "וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב."

לכן, מאותו רגע השטן עשה הכל על מנת למנוע את לידתו של אותו משיח. זאת על ידי כך ש"שם על הכוונת שלו" את השושלת שממנה ייוולד הזרע המובטח, עם ישראל, וניסה להשמידו שוב ושוב. דרך פיתויים לחטא, דרך הרצח של הבל על ידי קין, דרך הנפילים המתוארים בבראשית פרק ו', שבאו להשחית את הבריאה ואת הגנטיקה האנושית ע"י נישואים

בין ישויות רוחניות לבני אדם; דרך פרעה, דרך אויבים ודרך אין ספור דוגמאות נוספות, שאין לנו זמן לגעת בהן בשיעור זה.

משלא הצליח, ניסה השטן הכל על מנת להרוג את המשיח עצמו. בסופו של דבר הוא הצליח באופן זמני, אך זה רק הוביל לניצחונו של המשיח על המוות ולמימוש תכנית הגאולה של אלוהים, ואף גרם ללידת הקהילה. כעת השטן יודע, שעם ביאתו השנייה של המשיח, המסמר האחרון ייתקע בארון הקבורה שלו עצמו ולכן הוא יעשה הכל על מנת לעצור זאת.

לכן, משחר ההיסטוריה ועד להבסתו המוחלטת של השטן, הוא עשה, עושה ויעשה הכל כדי להרוס כל אפשרות להתגשמות הנבואות המשיחיות וחזרתו של המשיח לתפוס את מקומו החוקי כאדון, מלך המלכים, אדון האדונים, אלוהי האלוהים.

אחרי שאנחנו מבינים את כל זה, נוכל בשבוע הבא להגיע לחלק השני של מכת המנע של השטן - החלק השני באסטרטגיה שלו, החלק העתידי, שם השטן מבין שזו ההזדמנות האחרונה שלו. לכן במחצית השניה של הצרה הגדולה, הוא יעשה הכל כדי להשמיד את האישה, את עם ישראל. משום שאם יכשל, הוא יודע שהוא ייקשר ל-1000 שנים, בהן ישוע ישב על כס מלכות דוד. לאחר מכן השטן יושלך לאגם האש לנצח והוא פשוט לא יכול להרשות לעצמו שזה יקרה. אבל אנחנו יודעים, שאין לו סיכוי! הניצחון הוא של ישוע והוא הושג במחיר יקר מאד!

אז בסופו של דבר, מה שהכתובים מנסים ללמד אותנו, מעבר לתכנית הישועה המופלאה של אלוהים דרך ישוע המשיח, הוא שאנחנו נמצאים במציאות שיש לה ממד רוחני פעיל מאוד. למעשה, בזמן שאנחנו יושבים פה ומהללים את ה' ואף מנסים ללמוד מדברו, מתחוללת סביבנו ומעלינו מלחמה רוחנית אינטנסיבית ביותר.

בזמן שהכנתי את המסר הזה, למשל, ממש בפסקה האחרונה, באופן פתאומי, המחשב שלי "השתגע" לגמרי. אין לי מושג מה קרה שם, אבל הוא לא הגיב לכלום וכל המסכים הפתוחים התחילו להתחלף, להבהב ו"להשתגע". אני לא מבין גדול במחשבים ולא היה לי מושג מה לעשות. מה שכן הבנתי, הוא שעד לאותו רגע, לא שמרתי את המסמך. כלומר, אם לא יקרה נס, כל המסר יימחק וזה שעות של עבודה.

באותו רגע, הבנתי שזה מעיד על מלחמה רוחנית. התפללתי והתפללתי וכלום לא קרה. המחשב רק "השתגע" עוד יותר. בשלב זה, בכאב רב החלטתי פשוט לכבות אותו, מתוך ידיעה שאצטרך לכתוב את הכל מחדש. אבל הפלא ופלא, כשהדלקתי את המחשב הכל נשמר עד המילה האחרונה! הללויה!

זה אולי נשמע לכם מצחיק, לא קשור, מקריות ולא יותר. אבל, המציאות היא, בין אם תרצו להאמין בכך או לא, היא שאנחנו במלחמה רוחנית מתמדת, והשאלה המרכזית עבורנו היא, באיזה צד אני?

אם שקט לך מאוד בחיים והכל הולך תמיד מאד חלק, ככל הנראה לא עצבנת מספיק את התנין וייתכן שאתה לא בצד הנכון. זה הזמן להתעורר, זה הזמן להבין מה הן התחבולות והאסטרטגיות של האויב. והכי חשוב, זה הזמן לתת את כל כולך לישוע, כאדון וכמושיע שלך. אם טרם מסרתם את חייכם לאדון, או שיש לכם שאלות בנושא, אל תהססו לפנות אלינו ואנחנו נשמח להתפלל אתכם ולענות על שאלותיכם.